

Sygn. akt II Ca 767/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy na skutek skargi dłużnika (...) Sp. z o.o. w S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 4 sierpnia 2016r., sygn. akt II Cz 750/16 w sprawie na skutek skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – H. S., w sprawie KM 10737/11, z wniosku wierzyciela M. P.

p o s t a n a w i a:

odrzucić skargę.

(...)

UZASADNIENIE

Skarżący (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Cz 750/16, wydanego na skutek zażalenia dłużnika – skarżącej Spółki, na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 1 czerwca 2016r., sygn. akt I Co 11/14. Jako podstawy wznowienia skarżący wskazał przepisy art. 405 w związku z art. 403 § 1 pkt i § 2 kpc.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlegała odrzuceniu. Przed merytorycznym rozpoznaniem skargi o wznowienie postępowania Sąd bada, czy zostały spełnione określone w art. 410 § 1 kpc konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Wniesiona w sprawie niniejszej skarga dotyczy orzeczenia wydanego w postępowaniu zażaleniowym, rozstrzygającego o postanowieniu nie kończącym postępowania egzekucyjnego, a jedynie jego pewien etap i już z tej przyczyny skarga była niedopuszczalna, gdyż zgodnie z art. 399 § 1 i 2 kpc w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, a na podstawie określonej w art. 401¹ postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem. Gdy zatem rozpoznawana skarga dotyczy postępowania zakończonego postanowieniem, a jej podstawą, jak wynika z treści tejże skargi, nie jest przepis art. 401¹kpc, w myśl którego można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, to również z tej przyczyny skarga była niedopuszczalna. Wreszcie niedopuszczalność skargi wynika także z braku podstaw przytoczonych przez skarżącego. Po pierwsze bowiem z powodu przestępstwa (art. 403 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 404 kpc) można żądać wznowienia jedynie wówczas, gdy czyn został ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że postępowanie karne nie może być wszczęte lub że zostało umorzone z innych przyczyn niż brak dowodów, a do czego przyjęcia

brak jest w rozpoznawanej sprawie jakichkolwiek podstaw. Powód nie wskazał również żadnych konkretnych podstaw wznowienia z powołanego przez niego w skardze przepisu art. 403 § 2 kpc, w myśl którego można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 410 § 1 kpc i powołanych przepisów prawa, orzekł jak w postanowieniu.

(...)

(...)